

Dosar nr. xx/xx/xxxx

ROMÂNIA

TRIBUNALUL IALOMIȚA - SECȚIA CIVILĂ **SENTINȚA CIVILĂ NR. xxx F**

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul constituit din:

Președinte - xxx

Grefier- xx

Pe rol, soluționarea cauzei în contencios administrativ privind pe reclamanta **SC xx SRL xx** în contradictoriu cu pârâtele **DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA xx**, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reprezentantul reclamantei, av. xx, lipsind pârâtele .

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care;

Reprezentantul reclamantei, av. xx, depune chitanța xx/xx.xx.xxxx cu care face dovada achitării taxei judiciare de timbra de x lei și xx lei timbru judiciar și obiectivele expertizei imobiliare. Arată că nu se află în posesia înscrisului emis de Primăria xx.

Insistă în proba cu expertiză tehnică imobiliară cu care înțelege să demonstreze că lucrările efectuate de societate nu se încadrează în categoria investițiilor ci a reparațiilor, aspect determinant în stabilirea obligațiilor fiscale suplimentate pentru societate.

Tribunalul, pronunțându-se asupra probei cu expertiză imobiliară solicitată de reclamantă, în raport de obiectul acțiunii, înscrisurile care au stat la baza emiterii deciziei de impunere și obiectivele precizate de reclamantă, apreciază că această probă nu este concludentă și pertinentă cauzei, motiv pentru care o respinge.

Reprezentantul reclamantei, av. xx, nu mai are alte cereri de formulat.

Tribunalul ia act și, considerându-se lămurit, constată cercetarea judecătorească terminată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantei, av. xx, solicită admiterea acțiunii, anularea Deciziei nr. xx/xx.xx.xxxx și a Deciziei de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx prin care se stabileau în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată în sumă de xx lei întrucât aceste obligații stabilite de organul fiscal nu au la baza elemente reale.

Din punctul de vedere al reclamantei, organul fiscal era obligat să apeleze la un expert tehnic imobiliar care să stabilească dacă toate aceste lucrări se încadrează în categoria investițiilor sau sunt reparații curente iar în funcție de răspunsul dat la această solicitare organul fiscal se putea pronunța și stabili obligațiile suplimentare. În ceea ce privește modul de stabilire a majorărilor de întârziere consideră că acestea au fost stabilite și calculate eronat, pe o bază impozabilă stabilită suplimentar, fără temei legal.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de xx.xx.xxxx sub nr. xx/xx/xxxx, reclamanta SC xx SRL xx cu.Sediul în xx, str. xx nr. x, Corp xx, jud. Xx , înmatriculată la ORC xx sub nr.xx/xx/xxxx, CUI RO xx a chemat în judecată pârâtele DGFP xx și AIF xx ambele cu sediul în xx B-dul xx nr.xx jud. Xx pentru ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. xx/xx.xx.xxxx emisă de DGFP xx și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx, pentru suma totală de xx lei, compusă din impozit pe profit, în valoare de xx lei și majorări de întârziere, în valoare de xx lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că în urma raportului de inspecție fiscală nr. F-IL xx/xx.xx.xxxx a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx și Dispoziția de măsuri nr. xx/ xx.xx.xxxx fiind stabilite în sarcina reclamantei obligații de plată suplimentare, în valoare totală de xx lei, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente.

Împotriva acestor acte de control a formulat contestație, cu privire la suma de xx lei, reprezentând impozit pe profit - xx lei și accesorii aferente - xx lei.

În opinia reclamantei, susținerile organului fiscal ar fi nejustificate deoarece toate cheltuielile efectuate de societate cu privire la activul imobilizat situat în orașul xx, str. xx nr. x ar fi cheltuieli de reparații și întreținere a acestui activ și nu pot fi încadrate ca investiții, supuse regimului amortizării.

În acest sens, reclamanta a invocat și dispozițiile Legii nr. 50/1991 , întrucât pentru astfel de lucrări nu era necesară emiterea unei autorizații de construire , invocând pentru comparație și Ordinul nr. 44/2008 emis de MAN, prin care s-au stabilit Normele tehnice pentru lucrări de reparații și întreținere ale clădirilor din patrimoniul MAN.

Se arată că toate lucrările executate de societate au fost exclusiv lucrări de întreținere și reparații curente, iar materialele cumpărate și folosite erau dintre cele necesare efectuării acestor lucrări.

În raport de aceste considerente, reclamanta solicită anularea actelor administrativ fiscale emise de cele două pârâte, ca fiind nelegale, date în contradicție cu prevederile legii.

În dovedirea acțiunii s-a solicitat proba cu înscrisuri și expertiză de specialitate.

În drept, reclamanta invocă prevederile Legii nr. 554/2004 și dispozițiile Codului de procedură fiscală.

În conformitate cu disp. art. 115 și urm. Cod procedură civilă pârâtele DGFP xx și AIF xx au formulat întâmpinare în prezenta cauza, solicitând respingerea ca nefondată a contestației promovată de reclamantă.

Pârâta consideră că în mod corect inspectorii fiscali au stabilit că acele cheltuieli efectuate de reclamantă ar reprezenta investiții efectuate în imobilele deținute de către societate ca urmare a faptului că aceasta a

modernizat, renovat, utilat și schimbat destinația imobilelor achiziționate, fără a majora însă valoarea de achiziție a imobilelor astfel deținute cu valoarea cheltuielilor efectuate în acest scop.

În apărare, au fost înaintate actele care au stat la baza deciziei de impunere nr. xx/ xx.xx.xxxx emisă de A.I. F. Ialomița.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele :

Reclamanta SC xx SRL xx a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. xx/ xx.xx.xxxx și Raportului de inspecție fiscală nr. xx / xx.xx.xxxx referitoare la obligații de plată în sumă de xx lei, după cum urmează : impozit pe profit în sumă de xx lei și majorări impozit pe profit în sumă de xx lei, fiind nemulțumită de cele reținute de inspectorii fiscali, urmare controlului efectuat la această societate.

Contestația susmenționată a fost respinsă, ca neîntemeiată de către D.G.F.P. xx -Biroul Soluționare Contestații, fiind emisă în acest sens Decizia nr. xx/xx.xx.xxxx .

Instanța constată ca reclamanta SC xx SRL a înaintat contestație împotriva raportului de inspecție fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx privind modificarea bazei de impunere prin majorarea acesteia în suma de xx lei și impozitul pe profit de plată în suma de xx lei, arătând că majorarea, în opinia inspectorilor fiscali, ar avea la bază neînregistrarea în Valoarea investițiilor a cheltuielilor efectuate, în sumă de xx lei, neconsiderarea ca și cheltuieli nedeductibile fiscal a cheltuielilor cu carburanții destinați aprovizionării mijloacelor de transport în sumă de xx lei, recuperarea pierderii contabile în loc de pierdere fiscală de xx lei.

Reclamanta a considerat că în mod eronat și nelegal a fost stabilită suma de xx lei ce este aferentă unor lucrări de achiziție, construcții asamblări sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile ce se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, invocându-se Lg.571/2003, art.4 alin.1.

Petenta consideră că articolul de lege a fost interpretat în mod greșit și ca atare contestă impozit pe profit în suma de xx lei stabilit suplimentar pe care este obligată să îl vireze în buget.

SC xx SRL arată că își întemeiază contestația pe Legea nr. 50/1991, ce specifică faptul că lucrările de construcții pentru care nu este necesară autorizația de construcție sunt lucrări ce intră în categoria lucrărilor de reparații și întreținere curente la clădiri.

În data de xx.xx.xxxx, prin adresa de răspuns înregistrată la DGFP xx sub nr. xx, petenta precizează actul contestat respectiv Decizia de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, pe care îl contestă parțial pentru suma de xx lei profit impozabil și xx lei impozit pe profit, precum și accesoriile acestora.

Mai arată că înțelege să nu conteste și suma de xx lei profit impozabil și impozitul pe profit aferent în sumă de xx lei, sume ce provin din cheltuieli nedeductibile carburanți și recuperarea pierderii contabile a firmei din anii anteriori.

Potrivit înscrisurilor înaintate la dosar, instanța reține că societatea a

achiziționat fostul sediu SMA xx în luna xx xxxx, pe care ulterior 1-a modernizat, renovat, utilat și schimbat destinația, iar la data controlului, în evidența mijloacelor fixe valoarea imobilizărilor corporale era aceeași de la data achiziției.

În perioada verificată, inspectorii fiscali au stabilit că reclamanta a efectuat cheltuieli în sumă de xx lei pentru care nu au dat drept de deducere, considerând că aceste sume ar fi aferente lucrărilor de investiții reprezentând clădire restaurant cu dotările aferente (bucătărie, bar, sală) + terasă exterioară cu iântâna arteziană, clădire sediu administrativ și birouri contabilitate, clădire cu vestiare, dușuri, teren tenis, teren fotbal, livada, magazie, alei pavate, drum acces.

În vederea stabilirii corecte a valorii imobilelor cu investiția făcută, reprezentanții pârâtei au emis Dispoziția de măsuri nr. xx/xx.xx.xxxx, cu termen de finalizare xx.xx.xxxx, unde s-a dispus societății să prezinte evidența contabilă a mijloacelor fixe a imobilizărilor în curs și a celor finalizate.

Coroborând probatoriul ce a fost administrat în cauză de către reclamantă cu dispozițiile legale invocate în motivarea contestației promovată, respectiv prevederile Legii nr. 50/1991 art. II alin. I lit. a)-h) și Norma Tehnică din 9 mai 2008 publicată în M.O. nr. 402/2008, la art. 7, art. II și art. 12 potrivit cărora cheltuielile efectuate de către societate la imobilele deținute ar fi considerate cheltuieli de întreținere și reparații curente, ce nu au nevoie de autorizație de construcție și astfel nu acestor prevederi legale nu măresc valoarea mijlocului fix, instanța apreciază că acțiunea formulată de aceasta este nefondată, urmând a fi respinsă.

În luarea acestei hotărâri instanța a avut în vedere următoarele argumente juridice:

În cauză își găsesc aplicabilitatea disp. art. 19 alin. I din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în care se stipulează: **ART. 19 Reguli generale**

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

De asemenea, la art. 21 alin. 3, liti din același act normativ, se prevede :

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată: i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;"

Așadar, profitul impozabil se calculează ca diferență dintre veniturile realizate

din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

În ceea ce privește amortizarea fiscală, în conformitate cu art. 24 alin. 1 din același act normativ:

„Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix."

Așadar, mijloacele fixe amortizabile sunt acele imobilizări corporale care îndeplinesc cumulativ cele trei condiții stipulate la art.24 alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv sunt deținute și utilizate de agentul economic, au o valoare mai mare decât cea stabilită prin hotărâre de Guvern și au o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Având în vedere prevederile legale invocate instanța reține faptul că , în acest caz, cheltuielile aferente îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării.

Sunt considerate mijloace fixe amortizabile, deci pentru care cheltuielile efectuate ulterior se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării și cheltuielile ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix.

Tinându-se seama de nemulțumirile reclamantei, instanța constată că inspectorii fiscali, în mod corect au stabilit faptul că societatea nu a înregistrat, prin majorarea, valorii activelor, a cheltuielilor făcute de societate în sumă de xxxx lei" Aferente modernizării, renovării și utilării imobilelor.

De asemenea inspectorii fiscali au constatat ca societatea ar fi schimbat si destinatia initiala a imobilelor.

Asadar ,inspectorii fiscali au stabilit in mod corect ca aceste cheltuieli ar reprezenta investitii efectuate la imobilele detinute de catre societate ca urmare a faptului ca aceasta a modernizat ,renovat ,utilat si schimbat destinatia imobilelor achizitionate fara a majora insa valoarea de achizitie a imobilelor astfel detinute cu valoarea cheltuielilor efectuate in acest scop.

Reclamanta, în susținerea acțiunii sale invocă prevederile cuprinse în Norma tehnică din 9 mai 2008, însă instanța consideră că aceste dispoziții legale nu îi sunt aplicabile deoarece aceasta este dată pentru a reglementa lucrările de întreținere și reparații curente la clădirile și construcțiile speciale din patrimoniul imobiliar al Ministerului Apărării.

Referitor la susținerea societății că aceste cheltuieli efectuate ar fi cheltuieli curente de întreținere la imobilele deținute de societate, lucrări efectuate în regie proprie, iar materialele cumpărate si date în consum ar fi din cele necesare efectuării acestui tip de lucrări, instanța constată că societatea nu depune în susținere nici un document sau alte probe care să ateste afirmațiile făcute și prin care să contrazică concluziile organelor de control.

Potrivit art. 65 din HG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală : "Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscală.

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal".

Instanța a avut în vedere faptul că în susținere, SC xx SRL nu a depus documente justificative sau alte probe care să contrazică concluziile organului de control fiscal și care să-i susțină afirmațiile .

Pentru toate aceste considerente, tribunalul urmează să respingă acțiunea formulată de SC xx SRL ca fiind neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art.20 alin. I Cod procedură civilă

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea formulată de reclamanta SC xx SRL xx cu sediul în xx, str. Xx nr. x, Corp xx, jud. xx, înmatriculată la ORC xx sub nr.xxx/xxx/xxxx, CUI RO xx în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALA xx ambele cu sediul în xx, bd.xx nr.xx jud. xx ,ca nefondată .

Cu recurs în 15 zile de la comunicare .

Pronunțată în ședință publică azi, xx.xx.xxxx.